

การควบคุมระดับการเกิดชั้ลเฟต์รีดักชันด้วยปริมาณชั้ลเฟต์
และชนิดของแหล่งกำเนิน

นายอนุตร เผียงแก้ว

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบัณฑิต
สาขาวิชาภารมสิ่งแวดล้อม ภาควิชาภารมสิ่งแวดล้อม
คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2542

ISBN 974-334-534-5

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CONTROLLING THE LEVEL OF SULFATE REDUCTION
BY THE AMOUNT OF SULFATE AND TYPE OF CARBON SOURCES

Mr. Anutara Piangkaew

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Engineering in Environmental Engineering

Department of Environmental Engineering

Faculty of Engineering

Chulalongkorn University

Academic Year 1999

ISBN 974-334-534-5

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การควบคุมระดับการเกิดข้อเฟติรีดักชันด้วยปริมาณเข็คเฟตและชนิดของ
แหล่งการบ่อน
โดย นายอนุตร เบียงแก้ว
ภาควิชา วิศวกรรมสิ่งแวดล้อม
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.มั่นสิน ตันตุลเวศร์

คณะกรรมการศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วน
หนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาภูมิหน้าบัณฑิต

M. de

คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์

(ศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ ปัญญาแก้ว)

คณะกรรมการวิทยานิพนธ์

กุล พัฒนา

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุรพงษ์ สายพาณิช)

กุล พัฒนา

อาจารย์ที่ปรึกษา

(รองศาสตราจารย์ ดร.มั่นสิน ตันตุลเวศร์)

นุญ ใจดี

กรรมการ

(อาจารย์ นุญ ใจดี ผู้ช่วยศาสตราจารย์)

คง

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ อรทัย ขาวลากฤทธิ์)

อนุตร เผียงแก้ว: การควบคุมระดับการเกิดชัลเฟต์รีดักชันด้วยปริมาณชัลเฟตและชนิดของแหล่ง
คาร์บอน (CONTROLLING THE LEVEL OF SULFATE REDUCTION BY THE AMOUNT OF SULFATE
AND TYPE OF CARBON SOURCES) อ.ที่ปรึกษา: ดร.ดร. มั่นเดิน ตันตูละภรณ์ 278 หน้า.
ISBN 974-334-534-5

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาการควบคุมระดับการเกิดชัลเฟต์รีดักชันด้วยปริมาณชัลเฟตและชนิดของแหล่งการบ่อน้ำด้วย
ระบบทุ่มอิเล็กทรอนิกส์ การทดลองแบ่งออกเป็น 2 ชุด ชุดที่ 1 การทดลอง โดยการทดลองชุดที่ 1 ใช้น้ำตาลทรายเป็นแหล่งการบ่อน้ำ
ส่วนการทดลองที่ 2 ใช้อ่องซีเตตเป็นแหล่งการบ่อน แต่ละชุดการทดลองใช้ดังปัจจัยบุคคลที่มีผลต่อการทดลอง เช่น น้ำเสียสังเทศา
ที่มีความเข้มข้นชัลเฟต์ในน้ำเสียเป็น 42, 84 และ 840 มก./ล. คิดเป็นอัตราส่วนซีโอดีต่อชัลเฟต์เท่ากับ 12, 6 และ 0.6 ตามลำดับ
โดยใช้การเพิ่มน้ำเสียต่อตัวอย่างที่เท่ากับ 500 มก./ล. ในอัตราไนโตรเจน 8 ลิตร/วัน

จากการศึกษาพบว่า ในการทดลองที่ 1 ซึ่งใช้น้ำตาลทรายเป็นแหล่งการบ่อน้ำที่มีซีโอดีต่อตัวอย่างเท่ากับ 500 มก./ล. และใช้ชัลเฟต
เข้มข้น 3 ระดับ คือ 42, 84 และ 840 มก./ล. จะได้ประสิทธิภาพการกำจัดซีโอดีตเป็นร้อยละ 89.4, 92.3 และ 89.5 มก./ล. ตามลำดับ
ระดับการเกิดชัลเฟต์รีดักชันคิดเป็นร้อยละ 90, 87 และ 86 ปริมาณชัลเฟต์ที่เกิดขึ้นเท่ากับ 13, 24 และ 176 มก./ล. ตามลำดับ
ปริมาณก๊าซที่ผลิตได้เท่ากับ 1,005, 886 และ 101 มล./วัน ตามลำดับ ปริมาณแบบที่เรียกว่ารังมีเทนต่อแบบที่เรียกว่าชัลเฟต
เป็น 1:0.47, 1:0.62 และ 1:1.37 ตามลำดับ ส่วนในการทดลองที่ 2 ซึ่งใช้อ่องซีเตตเป็นแหล่งการบ่อน้ำและใช้ชัลเฟตเมื่อเทียบกับการ
ทดลองที่ 1 ปรากฏว่าได้ประสิทธิภาพการกำจัดซีโอดีตคิดเป็นร้อยละ 96.8, 96.7 และ 93.5 ตามลำดับ ระดับการเกิดชัลเฟต์รีดักชัน
คิดเป็นร้อยละ 80, 82 และ 72 ตามลำดับ ปริมาณชัลเฟต์ที่เกิดขึ้นเท่ากับ 11.5, 22 และ 200 มก./ล. ตามลำดับ ปริมาณก๊าซที่
ผลิตได้เท่ากับ 1,350, 1,254 และ 0 มล./วัน ตามลำดับ ผลกระทบทดลองสูงได้ว่า เมื่อตัวส่วนซีโอดีตต่อชัลเฟตเท่ากับ 6 และ 12
ระดับการเกิดชัลเฟต์รีดักชันมีค่าเท่ากับ 87% และ 90% ตามลำดับ สำหรับแหล่งการบ่อน้ำที่เป็นน้ำตาลทราย จะเห็นได้ว่าระดับ
การเกิดชัลเฟต์รีดักชันมีค่าไม่ต่างกับการทดลองที่ใช้อ่องซีเตตเป็นแหล่งการบ่อน้ำมากนัก เพราะเมื่อเทียบในระบบมากกินพอกัน
ขณะที่เมื่อชัลเฟตอยู่อย่างจำากัด ชัลเฟตในระบบจะถูกตัวส่วนซีโอดีตต่อชัลเฟตเท่ากับ 1 จึงอาจสูงได้ว่า เมื่อตัวส่วน
ซีโอดีตต่อชัลเฟตมีค่ามากกว่า 6 ชัลเฟต์รีดักชันมีค่าเท่ากับ 87% และชัลเฟตไม่เป็นปัจจัยกำหนดระดับการเกิดชัลเฟต์รีดักชัน
ในทางตรงข้าม เมื่อตัวส่วนซีโอดีตต่อชัลเฟตเท่ากับ 0.6 ระดับการเกิดชัลเฟต์รีดักชันมีค่าเท่ากับ 86% และ 72% สำหรับแหล่ง
การบ่อน้ำที่เป็นน้ำตาลทรายและอะซิเตตตามลำดับ จะเห็นได้ว่าระดับการเกิดชัลเฟต์รีดักชันมีค่าลดลง เพราะในระบบมีชัลเฟต
อยู่มากกินพอกันและเมื่อซีโอดีตอยู่อย่างจำากัด ตั้งนั้นความเข้มข้นของซีโอดีตจะเป็นตัวควบคุมระดับการเกิดชัลเฟต์รีดักชัน ในทาง
กลับกัน 乍กส่วนที่ได้มาเมื่อตัวส่วนซีโอดีตต่อชัลเฟตต่ำอย่างกว่า 0.6 ชัลเฟตจะเป็นตัวกำหนดระดับการเกิดชัลเฟต์รีดักชัน

นอกจากนี้ ที่ตัวส่วนซีโอดีตต่อชัลเฟต 12 และ 6 ผลกระทบของยังแสดงให้เห็นอีกว่า การใช้อ่องซีเตตเป็นแหล่ง
การบ่อน้ำทำให้ระดับการเกิดชัลเฟต์รีดักชันลดต่ำลงเมื่อเทียบกับการทดลองที่ใช้น้ำตาลทราย เมื่อจากซีโอดีตที่เรียกว่าชัลเฟตส่วน
หนึ่งมาจากต้นทรัพย์และໄอยโดยเรื่องจากกระบวนการเผอร์มันเตชันซึ่งไม่มีในการทดลองที่ใช้อ่องซีเตต ผลกระทบของที่ตัวส่วน
ซีโอดีตต่อชัลเฟต 0.8 ยังแสดงให้เห็นว่าการใช้อ่องซีเตตเป็นแหล่งการบ่อน้ำ กลับทำให้ระดับการเกิดชัลเฟต์รีดักชันสูงขึ้น เพราะ
แบบที่เรียกว่ารังมีเทนและแบบที่เรียบง่ายโดยเรื่องจากไม่ใช้ตัวส่วนหนึ่งในระบบเมื่อใช้น้ำตาลทรายเป็นแหล่งการบ่อน้ำ แต่การใช้อ่องซี-
เตตทำให้แบบที่เรียกว่ารังมีเทนลดลงก่อนหน้าทบทวน ซีโอดีตส่วนหนึ่งถูก取りไปในกระบวนการเผอร์มันเตชันเพราะเมื่อชัลเฟตในระบบมากกินพอกัน
จะทำให้ระดับการเกิดชัลเฟต์รีดักชันสูงขึ้น

3972346721 : MAJOR ENVIRONMENTAL ENGINEERING

KEY WORD: SULFATE REDUCTION / SULFATE REDUCING BACTERIA / CARBON SOURCE

ANUTARA PIANGKAEW : CONTROLLING THE LEVEL OF SULFATE REDUCTION BY
THE AMOUNT OF SULFATE AND TYPE OF CARBON SOURCES. THESIS ADVISOR:

ASSO. PROF. MUN SIN TUNTOOLAVEST. Ph.D. 278 pp. ISBN 974-334-534-5

The purpose of this research was to investigate the role of sulfate concentration and type of carbon source in controlling the sulfate reduction level in UASB system. The research has 2 parts, each part contain 3 experiments. The first part used sugar as carbon source whilst the second part used acetate. The same size of UASB reactors in both parts were used to feed 8 liters of synthetic wastewater having constant COD concentration of 500 mg/l. Three levels of sulfate concentration, i.e., 42, 84 and 840 mg/l, were studied.

It was found in the first part that using sugar as carbon source having COD concentration of 500 mg/l and three levels of sulfate concentration, i.e., 42, 84 and 840 mg/l, the efficiency of COD removal were 89.4%, 92.3% and 89.5% respectively. The levels of sulfate reduction were 90%, 87% and 66%, and the effluent sulfide concentrations were 13, 24 and 176 mg/l respectively. The produced gas quantities were 1,005, 888 and 101 ml/day, and the ratios of methane producing bacteria:sulfate reducing bacteria were 1:0.47, 1:0.62 and 1:1.37 respectively. In the second part, using acetate as carbon source and the same levels of sulfate concentration, the efficiency of COD removal were 96.8%, 96.7% and 93.5%, and the levels of sulfate reduction were 80%, 82% and 72% respectively. The effluent sulfide concentrations were 11.5, 22 and 200 mg/l, and the produced gas quantities were 1,360, 1,254 and 0 ml/day respectively. According to the experiment, it was shown that when using sugar as the carbon source, sulfate reduction levels would be 87% and 90% at COD:sulfate ratios of 6 and 12, respectively. The results were not much different when using acetate as the carbon source because there was excessive COD but limiting sulfate in the system. Therefore, almost the entire sulfate was reduced to nearly the same extent. It may be concluded that when COD:sulfate ratio was higher than 6, maximum sulfate reduction could be expected and sulfate concentration would never limit the reduction reaction. On the contrary, when the COD:sulfate ratio was 0.6, sulfate reduction levels were 66% and 72% when using sugar and acetate as carbon source respectively. This showed that the sulfate reduction was decreased due to excessive sulfate as well as limited COD in the system. Therefore, COD concentration controlled the sulfate reduction level. On the other hand, the COD:sulfate ratio less than 0.6 sulfate would determine the levels of sulfate reduction.

Moreover, at the COD:sulfate ratio of 12 and 6, the result showed that when using acetate as carbon source, the level of sulfate reduction was decreased compared with using sugar. Since some portion of COD used to reduce sulfate came from the volatile fatty acid and fermented hydrogen, which was not found in the acetate experiment. On the contrary, at the COD:sulfate of 0.6, the result showed that when using acetate as carbon source, sulfate reduction level was increased. Since the acid forming bacteria and the bacteria utilized hydrogen used a part of COD when using sugar as carbon source. But when using acetate, the role of both groups of bacteria was limited. Therefore, this part of COD was used to reduce sulfate instead, consequently excessive sulfate increased sulfate reduction.

ภาควิชาชีวกรรมสิ่งแวดล้อม
สาขาวิชาชีวกรรมสิ่งแวดล้อม
ปีการศึกษา 2542

นายมีเชื้อโนนิสิต
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา

กิตติกรรมประการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความช่วยเหลือของบุคคลต่าง ๆ หลายท่าน ผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณคุณต่อสู่ที่ให้ความอนุเคราะห์ดังต่อไปนี้

รองศาสตราจารย์ ดร.มั่นเดิน ตันตุสวัสดิ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งได้ให้แนะนำและข้อคิดเห็นต่าง ๆ ในการวิจัยด้วยดีมาตลอด อีกทั้งยังเอาใจใส่ดูแลด้านความภาระยื้องไม่ชัดเจนอีกด้วย ท่านเป็นท่านที่ทำให้การวิจัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริรัตน์ เจริญพัฒนา อาจารย์ประจำภาควิชาจุลทรีวิทยา คณะวิทยาศาสตร์ ฯ ที่ได้ทรงกระนั่นนำวิทยาลัย ที่กรุณาให้คำปรึกษา ซึ่งแนะนำการต่าง ๆ และให้ความอนุเคราะห์เครื่องมือและสารเคมีให้เพาะเรื้อรังที่ใช้

อาจารย์วิบูลลักษณ์ วิสุทธิ์ศักดิ์ และคุณณัณ์ เจ้าหน้าที่ประจำห้องปฏิบัติการชีววิทยา ที่ให้คำปรึกษา อนุเคราะห์เครื่องมือและสารเคมี อีกทั้งยังช่วยเหลือในการเพาะเรื้อรังที่ใช้

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อรุณ พาณิชภาณุ ที่ช่วยให้คำปรึกษาและให้กำลังใจ

คุณจันทวรรณ เจ้าหน้าที่ประจำห้องปฏิบัติการชีววิทยา ที่ให้ความช่วยเหลือ ให้กำลังใจและช่วยความสะดวกด้วยระยะเวลาที่ทำให้การวิจัย

คณาจารย์ภาควิชาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม คณะวิศวกรรมศาสตร์ ฯ ที่ได้ทรงกระนั่นนำวิทยาลัยทุกท่านที่ให้ช่วยยับรวมสั่งสอนและให้ความรู้

บริษัทแซน อี. 68 แอน ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ดังปัจจุบัน และสารเคมีตัดต่อการวิจัย

มูลนิธิชิน ไส้กระเพราเผา แคลบัตติชีวิทยาลัย ฯ ที่ได้เงินทุนสนับสนุนการวิจัย

คุณอรุณฤทธิ์ รุ่นเรือง ที่ช่วยให้คำปรึกษา ออกแบบและสร้างเครื่องกวนแม่เหล็ก อีกทั้งยังช่วยซ่อมแซมอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่บกพร่องเสียหายอยู่เสมอ

คุณโสเกะ ชินເວກกิจวานิชย์ ที่ช่วยให้คำปรึกษา ด้านห้ามมูลและให้ยืมหนังสือชังอิงหลายเล่ม

คุณณัณฑ์รา ชีรันนท์ ที่ช่วยด้านห้ามมูลในการเรียนวิทยานิพนธ์ ให้คำแนะนำ ให้ความรักและกำลังใจตลอดมาในการศึกษาเล่าเรียนและการทำวิทยานิพนธ์

คุณกาญจนนา ต้วนทดและคุณอธิรัตน์ จิราธิวงศ์ ที่ช่วยวิเคราะห์โดยหวนหมกนิกเกิล

พี่เต่า, พี่มัน้อย, พี่อาร์ท, พี่รุ่ม, พี่ดี, พี่วาย, พี่ธรรม, พี่เนียว, พี่ปั่น, ถูก, หนึ่ง, ป้อม, ติก, ปรีชาวิทย์, ป้อม, เนี้ยว, ผิง, กีทธ์, สิง, เปก, พี่ ๆ และเพื่อน ๆ ทุกคนที่ไม่ได้เอียนาม ที่ช่วยให้คำแนะนำและเป็นกำลังใจให้ตลอดการทำวิจัย

ท้ายที่สุดนี้ ผู้วิจัยขอรบกวนขอขอบคุณบิดา-มารดา ซึ่งสนับสนุนในด้านการเงินและให้กำลังใจเสมอมาจนสำเร็จการศึกษา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	۱
บทคัดย่อภาษาจังกฤษ.....	۱
กิตติกรรมประกาศ.....	۲
สารบัญ.....	۳
สารบัญตาราง.....	۴
สารบัญรูป.....	۵
บทที่ ۱ บทนำ.....	۱
1.1 ความเป็นมา.....	۱
1.2 แนวคิดในการควบคุมระดับการเกิดขั้ลเฟต์รีดักชันด้วยปริมาณ	
ขั้ลเฟต์และชนิดของสารอาหาร.....	۲
1.3 วัตถุประสงค์.....	۲
1.4 ขอบเขตการวิจัย.....	۳
บทที่ ۲ ทบทวนเอกสาร.....	۴
2.1 กระบวนการกำบังด้น้ำเสียแบบใช้ออกซิเจน.....	۴
2.1.1 กลไกพื้นฐานของกระบวนการกำบังด้น้ำเสียแบบใช้ออกซิเจน.....	۴
2.1.2 ขั้นตอนการทำางานของแบบที่เรียกว่าต่าง ๆ ในกระบวนการ กำบังด้น้ำเสียแบบใช้ออกซิเจน.....	۷
2.2 ระบบยูเออสบี.....	۱۴
2.2.1 ความเป็นมาของระบบยูเออสบี.....	۱۷
2.2.2 ลักษณะของระบบยูเออสบี.....	۱۸
2.2.3 ข้อดีและข้อเสียของระบบยูเออสบี.....	۱۹
2.3 แบบที่เรียกว่าต่าง.....	۲۰
2.3.1 ลักษณะทั่วไป.....	۲۰
2.3.2 ชีวเคมีของแบบที่เรียกว่าต่าง.....	۲۳
2.3.3 ปัจจัยทางสภาวะแวดล้อมที่ส่งผลกระทบการทำงาน ของแบบที่เรียกว่าต่าง.....	۲۹
2.4 แบบที่เรียกว่าชัลเฟต.....	۳۶

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
2.4.1 ลักษณะหัวไป.....	36
2.4.2 ชีวเคมีของแบคทีเรียดิวาร์ชลเพต.....	45
2.4.3 ปัจจัยทางสภาวะแวดล้อมที่ส่งผลกระทบการทำงานของ แบคทีเรียดิวาร์ชลเพต.....	54
2.5 ความสัมพันธ์ระหว่างแบคทีเรียกลุ่มต่างๆ ในการขยายคลายสารอินทรีย์ ในน้ำเสียที่มีชลเพต.....	55
2.5.1 การแข่งขันระหว่างแบคทีเรียสร้างอะบิเตดและ แบคทีเรียดิวาร์ชลเพต.....	56
2.5.2 การแข่งขันระหว่างแบคทีเรียดิวาร์ชลเพต และแบคทีเรียสร้างมีเทน ในการย่างให้ออกซิเจน.....	60
2.5.3 การแข่งขันระหว่างแบคทีเรียดิวาร์ชลเพตและ แบคทีเรียสร้างมีเทนในการย่างให้ออกซิเจน.....	67
2.6 ความเป็นพิษเนื่องจากสารประกอบบนชลเพอร์ที่ถูกออกชีได้ระหว่างห่วง การบำบัดน้ำเสียด้วยกระบวนการรีไซเคิล.....	77
2.6.1 การยับยั้งการทำงานของแบคทีเรียนเมืองจากชลไฟต์.....	77
2.6.2 การยับยั้งเนื้องจากชลไฟต์.....	85
2.6.3 การยับยั้งเนื่องจากอิโอนบาก.....	86
2.7 สมดุลมวลของชีโอดีแคลชลเพอร์ในกระบวนการรีไซเคิล.....	87
2.7.1 สมดุลมวลของชีโอดี.....	87
2.7.2 สมดุลมวลของชลเพอร์.....	91
2.8 การควบคุมระดับการเกิดชลเพตรีติกชันด้วยการเติมชลเพต.....	92
2.9 การศึกษาที่ผ่านมา.....	96
2.9.1 ความเข้มข้นและชนิดของสารอาหารที่มีผลต่อ ^{ระบบบำบัดรีไซเคิล.....}	96
2.9.2 การใช้ระบบบำบัดน้ำเสียแบบรีไซเคิลในการกำจัดโลหะหนังก.....	104
บทที่ 3 การวางแผนการวิจัย.....	107

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.1 แผนการทดลอง.....	107
3.2 การเตรียมน้ำเสีย.....	108
3.2.1 ผ่านประจุอนของน้ำเสีย.....	108
3.2.2 วิธีการเตรียมน้ำเสีย.....	110
3.3 เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการทดลอง.....	112
3.3.1 ถังปฏิกิริยูเออสบี.....	112
3.3.2 ชุดเครื่องกวน.....	114
3.3.3 อุปกรณ์ป้อนน้ำเสีย.....	118
3.3.4 อุปกรณ์เก็บและวัดปริมาณก๊าซแบบแทบทันที.....	118
3.3.5 ชุดตักก๊าซไนโตรเจนชัคไฟด์.....	120
3.4 การเก็บและวิเคราะห์ตัวอย่าง.....	123
3.4.1 ชุดเก็บตัวอย่าง.....	123
3.4.2 วิธีการเก็บตัวอย่าง.....	125
3.4.3 เทคนิคในการวิเคราะห์พารามิเตอร์ต่างๆ.....	126
3.5 ภาระน้ำจำนวนแบบที่เรียกว่าดินไนฟ์ใช้ออกซิเจน.....	133
3.5.1 ชุดประสรงค์.....	133
3.5.2 เครื่องมือและอุปกรณ์.....	133
3.5.3 สารเคมี.....	133
3.5.4 วิธีการทดลอง.....	141
3.6 การใช้สมดุลมวลของชีโอดีและชัลเพอร์ท้านายการเปลี่ยนแปลง มวลสารในระบบ.....	151
3.6.1 สมดุลที่ฐานเป็นต้น.....	152
3.6.2 การใช้ชีโอดีในระบบโดยแบบที่เรียกว่าชัคเฟตและ แบบที่เรียกว่ารังมีเทน.....	153
3.6.3 การคลายน้ำของก๊าซชีวภาพ.....	154
3.6.4 การคำนวณเพื่อท้านายการเปลี่ยนแปลงมวลสารในระบบ.....	156

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการทดลองและการวิเคราะห์ผล	169
4.1 ผลการทดลอง	169
4.1.1 การทดลองที่ 1	170
4.1.2 การทดลองที่ 2	185
4.2 สมดุลมวลของสารในระบบ	196
4.2.1 สมดุลมวลของรีไซด์	196
4.2.2 สมดุลมวลของชัลเฟอร์	201
4.3 ผลกระทบต่อสารอาหารและความเข้มข้นชัลเฟตที่เปลี่ยนแปลง	204
4.3.1 อุณหภูมิ	204
4.3.2 สัดส่วนการใช้รีไซด์	204
4.3.3 รีไซด์และประสาทเชิงกลการกำจัดรีไซด์	209
4.3.4 ชัลเฟตและชัลไฟต์	210
4.3.5 พิเชชและสภาพด่าง	221
4.3.6 การผิดปกติ	237
4.3.7 ของแข็งแขวนลอย	245
4.3.8 โซอาเกต	247
4.3.9 ปริมาณแบกที่เรีย	249
4.3.10 ลักษณะการเกะตัวของเม็ดแบกที่เรีย	250
4.4 การควบคุมระดับการเกิดชัลเฟต์รีดักชัน	251
4.5 การกำจัดโดยหนังสัก	253
4.6 แนวทางการประยุกต์ใช้	255
บทที่ 5 สรุปผลและข้อเสนอแนะ	258
5.1 สรุปผลการทดลอง	258
5.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยเพิ่มเติม	259
รายการอ้างอิง	260
ภาคผนวก	265
ประวัติผู้เขียน	280

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1 สารอาหารที่แบกที่เรียสร้างมีเทนนำไปใช้ได้.....	20
ตารางที่ 2.2 แบกที่เรียสร้างมีเทนจำแนกตามลักษณะทางกายภาพ และสมบัติในระดับโมเลกุล.....	22
ตารางที่ 2.3 ผลของนมโมเนียในโครงการที่มีต่อรูปแบบบ้าบัดน้ำเสียแบบไว้ออกชีเจน.....	34
ตารางที่ 2.4 ไฮโดรเจนซัลไฟด์และความเข้มข้นของซัลไฟด์ทั้งหมดที่ทำให้เกิด ^{การยับยั้งการผลิตมีเทนจากกรดอะซิติกที่ 50 เมอร์เซ็นต์.....}	35
ตารางที่ 2.5 ตัวอย่างปฏิกริยาการย่อยตถายสารอินทรีย์ของ I-SRB และ C-SRB.....	37
ตารางที่ 2.6 ลักษณะสมบัติของแบกที่เรียริเดวาร์ซัลเฟต.....	38
ตารางที่ 2.7 ลักษณะสมบัติของแบกที่เรียริเดวาร์ซัลเฟตที่ได้รับการแยกประเภทแล้ว.....	40
ตารางที่ 2.8 ค่าพลังงานทางเหอรโน่ในนามิเกิร์ชของแบกที่เรียที่บริโภคไฮโดรเจน.....	60
ตารางที่ 2.9 ค่าพารามิเตอร์ทางไนโตริกสำหรับการใช้ไฮโดรเจนโดยแบกที่เรีย ^{ริเดวาร์ซัลเฟตและแบกที่เรียสร้างมีเทน.....}	64
ตารางที่ 2.10 ค่า系数ของแบกที่เรียริเดวาร์ซัลเฟต, แบกที่เรียริเดวาร์ซัลเฟอร์ และแบกที่เรียสร้างมีเทนในการใช้ไฮโดรเจน.....	65
ตารางที่ 2.11 ค่าพลังงานทางเหอรโน่ในนามิเกิร์ชของแบกที่เรียริเดวาร์ซัลเฟต และแบกที่เรียสร้างมีเทนที่บริโภคอะซิเตต.....	67
ตารางที่ 2.12 ค่าพารามิเตอร์ทางไนโตริกของแบกที่เรียริเดวาร์ซัลเฟตและ แบกที่เรียสร้างมีเทนที่ใช้อะซิเตตเป็นสารอาหาร.....	68
ตารางที่ 2.13 ผลการวิจัยของ การใช้กังปฏิกรณ์ไว้ออกชีเจนบ้าบัดน้ำเสียที่มีซัลเฟตสูง.....	69
ตารางที่ 2.14 ผลของยัตราชานซีโอดีต่อซัลเฟตต่อการแข่งขันของ แบกที่เรียสร้างมีเทนที่ใช้อะซิเตต.....	73
ตารางที่ 2.15 ความชอบซัลเฟต (sulfate affinity, K_{so}) ของแบกที่เรียริเดวาร์ซัลเฟต.....	74
ตารางที่ 2.16 สัดส่วนการใช้ซีโอดีต่อของแบกที่เรียริเดวาร์ซัลเฟตและแบกที่เรียสร้างมีเทน.....	76
ตารางที่ 2.17 ระดับความเข้มข้นของซัลไฟด์ที่เป็นพิษต่อแบกที่เรีย.....	83
ตารางที่ 2.18 เมอร์เซ็นต์การให้ผลของอิเล็กตรอนของแบกที่เรียริเดวาร์ซัลเฟตและ แบกที่เรียสร้างมีเทนในสังปฏิกรณ์ไว้ออกชีเจนที่มีอัตราการบ้าบัดสูง.....	93
ตารางที่ 2.19 สมดุลย์มวลของซีโอดีต่อสภาวะคงตัวจากการงานของ Mizuno.....	94

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 2.20	เปอร์เซ็นต์การให้ลงของอิเล็กตรอนที่ถูกใช้โดยแบงก์ที่เรียริดิวชัลเฟต และแบงก์ที่เรียสร้างมีเทนในถังปฏิกิริยาระดับปี.....	95
ตารางที่ 3.1	แผนกรากัดคง.....	108
ตารางที่ 3.2	ส่วนประกอบของน้ำเสีย.....	109
ตารางที่ 3.3	สัดส่วนของสารต่าง ๆ ที่เติมคิดเที่ยบกับซีไอดี.....	110
ตารางที่ 3.4	รายละเอียดการเก็บตัวอย่างและภาควิเคราะห์ตัวอย่าง.....	124
ตารางที่ 3.5	มวลสารที่เปลี่ยนไปจากการใช้ชีโอดโดยแบงก์ที่เรียริดิวชัลเฟต และแบงก์ที่เรียสร้างมีเทน.....	154
ตารางที่ 3.6	ค่าคงที่ K_1 ของกําชต่าง ๆ	155
ตารางที่ 3.7	มวลสารที่เปลี่ยนไปจากการใช้ชีโอดโดยแบงก์ที่เรียริดิวชัลเฟต และแบงก์ที่เรียสร้างมีเทน เมื่อไข่ไก่เจนในระบบมีมากกว่าชีโอด ที่ถูกใช้โดยแบงก์ที่เรียริดิวชัลเฟต.....	158
ตารางที่ 3.8	มวลสารที่เปลี่ยนไปจากการใช้ชีโอดโดยแบงก์ที่เรียริดิวชัลเฟต และแบงก์ที่เรียสร้างมีเทน เมื่อไข่ไก่เจนในระบบมีน้อยกว่าชีโอด ที่ถูกใช้โดยแบงก์ที่เรียริดิวชัลเฟต.....	159
ตารางที่ 4.1	ขั้นตอนของการทำวิจัย.....	170
ตารางที่ 4.2	ค่าเฉลี่ยของตัวแปรต่าง ๆ จากกรากัดคงที่ 1.....	183
ตารางที่ 4.3	ค่าเฉลี่ยของตัวแปรต่าง ๆ ในกรากัดคงที่ 1 ซึ่งทำการทดลองเพิ่มเติม.....	184
ตารางที่ 4.4	ค่าเฉลี่ยของตัวแปรต่าง ๆ จากกรากัดคงที่ 2.....	196
ตารางที่ 4.5	ค่า % recovery ในกรากัดคงที่ 1 ซึ่งให้น้ำตามทิศทางเป็นสารอาหาร.....	199
ตารางที่ 4.6	ค่า % recovery ในกรากัดคงที่ 2 ซึ่งให้อะซิเตตเป็นสารอาหาร.....	200
ตารางที่ 4.7	ค่า % recovery ของชัลเฟอร์ในการทดลองที่ 1 ซึ่งให้น้ำตามทิศทาง เป็นสารอาหาร.....	202
ตารางที่ 4.8	ค่า % recovery ของชัลเฟอร์ในการทดลองที่ 2 ซึ่งให้อะซิเตต เป็นสารอาหาร.....	203
ตารางที่ 4.9	ความเข้มข้นของชัลไฟฟ์ในญูปต่าง ๆ	219
ตารางที่ 4.10	สถานที่ที่ทำให้พืชและสภาพด่างในการทดลองที่ 1 และ 2 ต่างกัน.....	229

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.11 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อเฟตและข้อไฟด์ในงานวิจัยต่าง ๆ	252
ตารางที่ 4.22 ความเข้มข้นของนิยมกีฬาน้ำอุอก.....	254

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญรูป

หน้า	
5	รูปที่ 2.1 ปฏิกิริยาต่อกรดในการนำมันน้ำเสีย.....
7	รูปที่ 2.2 ปฏิกิริยาการถ่ายสารอินทรีย์ที่เกิดขึ้นในบ่อน้ำตามสภาพธรรมชาติ.....
9	รูปที่ 2.3 ภาพจำลองการทำงานของเอนไซม์.....
10	รูปที่ 2.4 กลไกการขนส่งกรูโคลสเข้าสู่เซลล์ด้วยกระบวนการ group translocation ผ่านระบบ phosphotransferase.....
11	รูปที่ 2.5 การขนส่งออกอนต่างๆ เข้าสู่เซลล์ผ่านกลไก active transport.....
13	รูปที่ 2.6 วิถีไอล寇ไลซ์.....
15	รูปที่ 2.7 ปฏิกิริยาการสร้างกรดไขมันระเหยภายในตัวสภาวะที่ความดันพาร์กี้เรียล ของไฮโดรเจนต่ำและสูง.....
16	รูปที่ 2.8 ความสมพันธ์ของแบบที่เรียกว่าต่างๆ ในระบบนำมัน แบบใช้ออกซิเจนอย่างคร่าวๆ.....
21	รูปที่ 2.9 รูปร่างของเซลล์ของแบบที่เรียกว่าต่างๆ.....
24	รูปที่ 2.10 โคเอนไซม์ของแบบที่เรียกว่าต่างๆ.....
25	รูปที่ 2.11 วิถีการสร้างมีเทนจากคาร์บอนไดออกไซด์.....
26	รูปที่ 2.12 ความสมพันธ์ระหว่างวิถีทางชีวเคมีของกระบวนการการเชื่อมต่อระหว่าง และกระบวนการสังเคราะห์ พลังงานของแบบที่เรียกว่าต่างๆ.....
27	รูปที่ 2.13 วิถีทางชีวเคมีของกระบวนการการเชื่อมต่อระหว่าง และกระบวนการ การส่วนพลังงานของแบบที่เรียกว่าต่างๆที่ใช้เมทานอล.....
28	รูปที่ 2.14 วิถีทางชีวเคมีของกระบวนการการเชื่อมต่อระหว่าง และกระบวนการ การส่วนพลังงานของแบบที่เรียกว่าต่างๆที่ปริมาณของตัวต่อ.....
30	รูปที่ 2.15 ผลของอุณหภูมิที่มีต่ออัตราการเจริญเติบโตของเซลล์.....
43	รูปที่ 2.16 ตัวอย่างภาพขยายของแบบที่เรียกว่าตัวต่อ.....
45	รูปที่ 2.17 วิถีทางชีวเคมีของแบบที่เรียกว่าตัวต่อ.....
47	รูปที่ 2.18 สมมติฐานการรีดิวชัลเพตเป็นชัลเพตผ่านสารอินเทอร์มีเดียทต่างๆ โดยแบบที่เรียกว่าตัวต่อ.....
49	รูปที่ 2.19 การใช้ไฮโดรเจนเป็นสารอาหารโดยแบบที่เรียกว่าตัวต่อ.....
50	รูปที่ 2.20 วัฏจักรการดูดซึม.....

สารบัญรูป (ต่อ)

หน้า

ญี่ปุ่นที่ 2.21 กติกาการออกซิไดส์อะซิเตตเป็นคาร์บอนไดออกไซด์โดยแบกที่เรียร รีดิวชัลเฟตที่ใช้รับจักการตรัติริก.....	51
ญี่ปุ่นที่ 2.22 กระบวนการ substrate-level phosphorylation ที่เกิดขึ้น ในการเปลี่ยนอะซิติลโคเอนไซด์เป็นอะซิเตต.....	52
ญี่ปุ่นที่ 2.23 Acetyl-CoA pathway.....	53
ญี่ปุ่นที่ 2.24 ขั้นตอนการเจริญเติบโตของแบกที่เรียรีดิวชัลเฟตและแบกที่เรีย สร้างมีเทนที่ความเข้มข้นของไนโตรเจนต่าง ๆ ภัย.....	66
ญี่ปุ่นที่ 2.25 ความเข้มข้นของชัลเฟตที่มีผลต่ออัตราส่วนระหว่างการเจริญเติบโตของ แบกที่เรียรีดิวชัลเฟตและแบกที่เรียสร้างมีเทนในการย่อยสลายอะซิเตต ที่ความเข้มข้นของชัลเฟตต่าง ๆ ภัย.....	74
ญี่ปุ่นที่ 2.26 ผลของพิ效ต่อสมดุลย์ H_2S , HS^- และ S^2- ในสารละลายน ไนโตรเจนชัลไฟต์ 32 มก./ล.....	79
ญี่ปุ่นที่ 2.27 ปริมาณโพธิโโนเนตที่ถูกกำจัดที่ระดับความเข้มข้นชัลไฟต์ค่าต่าง ๆ ในสังปฏิกรณ์ยูโรสบีที่เลี้ยงด้วยโพธิโโนเนตและชัลเฟต.....	81
ญี่ปุ่นที่ 3.1 รายละเอียดของสังปฏิกรณ์ยูโรสบีที่ใช้ในการทดลอง.....	113
ญี่ปุ่นที่ 3.2 ลักษณะการทดลองของอุปกรณ์แยก 3 สถานะ.....	114
ญี่ปุ่นที่ 3.3 รายละเอียดของหุตเครื่องกวน.....	115
ญี่ปุ่นที่ 3.4 ไมกวนและวงแหวนพีรี.....	116
ญี่ปุ่นที่ 3.5 หุตขับของเครื่องกวนแม่เหล็ก.....	117
ญี่ปุ่นที่ 3.6 อุปกรณ์เก็บและวัดปริมาตรก๊าซแบบแทนที่น้ำ.....	119
ญี่ปุ่นที่ 3.7 หุตดักก๊าซไนโตรเจนชัลไฟต์.....	121
ญี่ปุ่นที่ 3.8 รายละเอียดของหุตเก็บตัวอย่างน้ำ.....	123
ญี่ปุ่นที่ 3.9 การเก็บตัวอย่างก๊าซไปเก็บไว้.....	126
ญี่ปุ่นที่ 3.10 การกำจัดชัลไฟต์ในน้ำเสียด้วยการปรับพิ效และการเขย่าสร้างความบันปวน.....	128
ญี่ปุ่นที่ 3.11 ตัวอย่างกราฟที่ได้จากเครื่อง GC.....	129
ญี่ปุ่นที่ 3.12 ตัวอย่างกราฟจากเครื่อง GC ที่ข้อนทับกัน.....	130
ญี่ปุ่นที่ 3.13 กราฟนำพาตรฐานของก๊าซมีเทนและคาร์บอนไดออกไซด์จากเครื่อง GC.....	132

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
รูปที่ 3.14 อุปกรณ์ที่ใช้ในการเลี้ยงเชือแบบที่เรีย.....	134
รูปที่ 3.15 เครื่องเคลือบผู้ชั่นด้วยเทคนิคของยังเกต.....	134
รูปที่ 3.16 ห้องทดลองสำหรับทดสอบก้าชของเชิงเจน.....	135
รูปที่ 3.17 การบรรจุสารอาหารลงขวดปลอกเชือด้วยการกรองผ่านเยื่อกรอง.....	138
รูปที่ 3.18 การเก็บตัวอย่างสลัดจากถังปฏิกิริย.....	138
รูปที่ 3.19 การบรรจุสารอาหารเลี้ยงเชือเหลวลงหลอดทดลองความดัน.....	144
รูปที่ 3.20 การไถ่อากาศออกจากหลอดอาหารเลี้ยงเชือเหลวโดยใช้ก้าชไข่โดยเจน.....	145
รูปที่ 3.21 การปิดหลอดอาหารเลี้ยงเชือด้วยฯกญา.....	146
รูปที่ 3.22 การปิดหลอดอาหารเลี้ยงเชือด้วยฝ่าอะลูมิเนียม.....	147
รูปที่ 3.23 การเคลือบสารอาหารเลี้ยงเชือแบบเข้ากับผ้าในข่องหลอดอาหาร ด้วยเทคนิคของยังเกต.....	149
รูปที่ 3.24 วิธีการเติมสารอาหารที่เป็นก้าช.....	149
รูปที่ 3.25 วิธีการนับໂຄโนเมชันแบบที่เรีย.....	150
รูปที่ 3.26 การเปลี่ยนน้ำตาลกลูโคสเป็นอะซิเตต.....	152
รูปที่ 3.27 การละลายน้ำของก้าชและการแยกตัวของก้าชละลายน้ำ.....	155
รูปที่ 3.28 สัดส่วนการใช้ชีโอดีของแบบที่เรียรีดิวาร์ชัลเฟตและแบบที่เรียสร้างมีเทน เมื่อไข่โดยเจนในระบบมีมากกว่าชีโอดีที่ถูกใช้โดยแบบที่เรียรีดิวาร์ชัลเฟต.....	158
รูปที่ 3.29 สัดส่วนการใช้ชีโอดีของแบบที่เรียรีดิวาร์ชัลเฟตและแบบที่เรียสร้างมีเทน เมื่อไข่โดยเจนในระบบมีน้อยกว่าชีโอดีที่ถูกใช้โดยแบบที่เรียรีดิวาร์ชัลเฟต.....	159
รูปที่ 4.1 พิ效ะและสภาพด่างในการทดลองที่ 1.....	172
รูปที่ 4.2 ชีโอดีและประสิทธิภาพการกำจัดชีโอดีในการทดลองที่ 1.....	173
รูปที่ 4.3 ความเส้นขั้นชัลเฟตและประสิทธิภาพการกำจัดชัลเฟตในการทดลองที่ 1.....	175
รูปที่ 4.4 ชัลไฟด์น้ำออกในการทดลองที่ 1.....	177
รูปที่ 4.5 ค่าไออาร์พีในถังปฏิกิริย์ต่าง ๆ ในการทดลองที่ 1.....	178
รูปที่ 4.6 ปริมาณก้าชในแต่ละวันในการทดลองที่ 1.....	180
รูปที่ 4.7 ปริมาณของแข็งแขวนลอยและของแข็งทึบหมุดในการทดลองที่ 1.....	181
รูปที่ 4.8 พิ效ะและสภาพด่างในการทดลองที่ 2.....	186

สารบัญรูป (ต่อ)

	หน้า
รูปที่ 4.9 ชีโอดีและประสิทธิภาพการกำจัดชีโอดีในการทดลองที่ 2.....	188
รูปที่ 4.10 ความเข้มข้นชัลเฟตและประสิทธิภาพการกำจัดชัลเฟตในการทดลองที่ 2.....	189
รูปที่ 4.11 ชัลไฟด์น้ำออกในการทดลองที่ 2.....	190
รูปที่ 4.12 ค่าไออาร์พีในถังปฏิกิริยาน้ำต่าง ๆ ในการทดลองที่ 2.....	192
รูปที่ 4.13 ปริมาณก๊าซในแต่ละวันในการทดลองที่ 2.....	193
รูปที่ 4.14 ปริมาณของแข็งแขวนคลอยและของแข็งทึบหมุดในการทดลองที่ 2.....	194
รูปที่ 4.15 เมอร์เซิน์การในลักษณะอิเล็กตรอนที่แต่ละความเข้มข้นของชัลเฟต และสารอาหาร.....	205
รูปที่ 4.16 ค่าชีโอดีที่ความเข้มข้นชัลเฟตต่าง ๆ	209
รูปที่ 4.17 ประสิทธิภาพการกำจัดชีโอดีที่ความเข้มข้นชัลเฟตต่าง ๆ	210
รูปที่ 4.18 ปริมาณชัลเฟตที่ถูกเรียกว่าที่ความเข้มข้นชัลเฟตต่าง ๆ	211
รูปที่ 4.19 ปริมาณชัลเฟตในน้ำออกที่ความเข้มข้นชัลเฟตต่าง ๆ	212
รูปที่ 4.20 การขนส่งชัลเฟตเข้าสู่เซลล์.....	213
รูปที่ 4.21 เมอร์เซิน์ชัลเฟตติดกันที่ความเข้มข้นของชัลเฟตต่าง ๆ	215
รูปที่ 4.22 ชัลไฟด์ทึบหมุดในน้ำออกที่ความเข้มข้นของชัลเฟตต่าง ๆ	217
รูปที่ 4.23 ชัลไฟด์ในรูปต่าง ๆ ที่แต่ละความเข้มข้นชัลเฟต.....	220
รูปที่ 4.24 เมอร์เซิน์ชัลไฟด์ในรูปต่าง ๆ ที่แต่ละความเข้มข้นชัลเฟตหนึ่ง ๆ	220
รูปที่ 4.25 สภาพต่างในน้ำเสียและน้ำออกที่ความเข้มข้นชัลเฟตต่าง ๆ	222
รูปที่ 4.26 พีเอชในน้ำเสียและน้ำออกที่ความเข้มข้นชัลเฟตต่าง ๆ	222
รูปที่ 4.27 สดส่วนการใช้สารอาหารในกรณีที่ชีโอดีจากไบโอดรเจนมากกว่า ชีโอดีที่ถูกใช้โดยแบคทีเรียเริคิวชัลเฟต.....	232
รูปที่ 4.28 สดส่วนการใช้สารอาหารในกรณีที่ชีโอดีจากไบโอดรเจนน้อยกว่า ชีโอดีที่ถูกใช้โดยแบคทีเรียเริคิวชัลเฟต.....	233
รูปที่ 4.29 ปริมาตรก๊าซทึบหมุดต่อวันที่อัตราการระบุทุกสารอินทรีย์ 4 กก.ชีโอดี/ลบ.ม.-วัน.....	238
รูปที่ 4.30 อัตราการผลิตก๊าซที่ความเข้มข้นชัลเฟตต่าง ๆ	242
รูปที่ 4.31 สดส่วนของก๊าซที่ความเข้มข้นชัลเฟตต่าง ๆ	243

สารนัยรูป (ต่อ)

	หน้า
รูปที่ 4.32 ของแข็งแขวนลอยในน้ำออกที่อัตราส่วนซึ่งโอดีต่อชัลเฟตต่าง ๆ	245
รูปที่ 4.33 ของแข็งหังนมดที่ความเรื้มขันชัลเฟตต่าง ๆ	247
รูปที่ 4.34 ค่าโออาร์พีที่ความเรื้มขันชัลเฟตต่าง ๆ	248
รูปที่ 4.35 ปริมาณแบกที่เรียที่ความเรื้มขันชัลเฟตต่าง ๆ	250

**สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**